



A TINÓDI

„...sem adományért, sem barátságért, sem félelemért hamisít be nem írtam, - az mi keveset írtam, igazat írtam...”

Tinódi

„Nem időpont vagy időszak a karácsony, hanem lelkiállapot. Békességben, jóakarattal és könyörületesen élni - ez a karácsony igazi szelleme.”

Calvin Coolidge

Kedves Olvasó!

Nemsokára megszólal a karácsonyi csengő, amelynek hangja a családot, az otthon melegét juttatja eszünkbe. Ismét gondolhatunk szeretteinkre, barátainkra, és figyelhetünk arra, hogy mit nyújthatunk azoknak, akik fontosak a számunkra. Nem a drága ajándékok jelentik a fényt a lelkünkben, hanem a szándék, hogy önmagunkból mit adhatunk önzetlenül. Ahol béke és szeretet van, ott meghitt, bensőséges kapcsolatokra épülő családot, közösséget lehet teremteni. Figyeljünk arra, hogy a szeretet lángja ne csak néhány napig, az ünnep idején éljen a szívünkben, hanem a hétköznapiakon is megmaradjon az izzása. Éljük úgy, hogy szeretettel viseltessünk embertársaink iránt, hogy életünkben ne legyen helye a haragnak és a gyűlölködésnek.

Az iskolavezetés nevében kívánok minden pedagógusnak, dolgozónak, tanulónak, szülőnek szeretetteljes, áldott karácsonyt, békés, boldog, eredményekben gazdag új évet. Bízom benne, hogy az elkövetkezendő 2017-es esztendőben is a szeretet, az összefogás jellemzi majd mindennapjainkat. Ehhez kívánok jó erőt, egészséget, kitartást, jókedvet és lelki békét.

Bosztónicos József
igazgató

BOLDOG KARÁCSONYT KÍVÁN ISKOLÁNK TANTESTÜLETE!



„ A múltat tiszteld a jelenben, s tartsd a jövőnek!”

Ezt az idézetet választottuk megemlékező programunk mottójául, mellyel iskolánk átadásának 110 éves jubileumára emlékeztünk. Egy iskolában különösen fontosnak tartom az emlékek, a múlt tisztelétét, azok megőrzését, ápolását és természetesen az utódainknak való átadását.

1906. november 11-én tartották a „Magyar Királyi ELZA Polgári Leányiskola” felavatási ünnepségét, ezért ennek a napnak különösen nagy jelentősége volt és van azok számára, akik kötődnek intézményünkhöz, akiknek fontos az iskolánk múltja, jelene és jövője. A korabeli beszámolókból tudjuk, hogy a városban hatalmas készülődés előzte meg az átadás napját. A várost fellobogóztva, este a házak ablakait kivilágítva ünnepeltek az emberek. Az ünnepség középpontjában természetesen az adományozó Biedermann Rezsőné bárónő (született Bleichróder Elza) állt, aki anyagi támogatásával lehetővé tette egy új iskola létrehozását, mind az épület, mind a felszerelés tekintetében.

A korabeli méltatás a bárónőről, mely a polgári iskola 1906/1907. évi iskolai értesítőjében jelent meg így szól:

„ A fennkölt szellemű bárónő e nemes tette édes hazánkat a polgári leányiskola tanügye terén különlegességet képez, amennyiben az az első és egyetlen m. kir. állami polgári leányiskola, amely egy nemesen gondolkodó s nagylelkű úrinő egyedülálló áldozatkészségének köszöni kényelmesen berendezett új otthonát. S midőn nemes bárónő a magyar nőnevelés szent ügyének ily nagyszerű áldozatot hozott, egyszersmind bizonyosságot is tett arról, hogy a magyar közművelődés s főleg a magyar leánynevelés emelését első és legfőbb kötelességnek ismeri el a magyar nemzet boldogulására, s e tény a nagylelkű adományozó fényes nevét az intézet történetével mindenkorra egybeforrasztja.”

2016. november 10-én, olyan programokkal színesítettük az ünnepi megemlékezést, melyekkel gyermekeinknek is példát mutattunk, emlékeztünk elődeinkre. A nap programja emléktábla koszorúzással kezdődött, majd egy irodalmi, megemlékező műsorra került sor iskolánk tornatermében, melyen köszöntőt mondott Bosztonics József intézményvezetőnk. Rendezvényünk folytatásaként Dr. Vass Péter polgármester úr átadta Iskolatörténeti múzeumunk kibővített anyagát, ahol leleplezésre került kollégánk Szalai Bálint alkotása, mely Tinódi Lantos Sebestyén címerét ábrázolja. Megemlékező programunk zárásaként kegyeleti megemlékezést tartottunk Mozsgón, ahol koszorút helyeztünk el báró Biedermann Rezsőné és férje sírján.

A báróné gyászjelentésén a következő idézet volt olvasható:

„ A világ nem lát engem többé, de Ti láttok engem, mert én élek és Ti élni fogtok”. (János 14:19)

Az iskolavezetés nevében köszönetemet fejezem ki Csipak Péternek, aki segítségünkre volt a síremlék felújításában. Köszönjük!

Deichlerné Könyves Ildikó – int.vez.helyettes

Emlékezzünk!



Szomorúan vettük tudomásul a hírt, hogy életének 92. évében elhunyt Dr. Jobst Kázmér a Pécsi Tudományegyetem Széchenyi-díjas emeritus professzora, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, volt rektor helyettes.

Dr. Jobst Kázmér az európai laboratóriumi diagnosztika kiemelkedő képviselője volt, az Ő nevéhez fűződik a klinikai kémia önálló tudományágként való megteremtése Magyarországon. Olyan egyéniség volt, aki tudását, kreatív gondolkodását, erkölcsi tartását és szigorát a szakma érdekében alkalmazta, kamatoztatta. Azon kevesek, akiket beengedett magánéletébe, sziporkázó szellemiségű, egyedi és megismételhetetlen egyéniséget ismerhettek meg.

Jobst Kázmér iskolánk tanulója volt. Az 1930 és 1934 között eltöltött iskolai évek és tanítói példás oktatásának és nevelésének emlékére „Tanítói-díjat” alapított. Iskolánkban az a tanító részesül a díjban, aki az iskola első négy osztályában, de kiváltképp az első kettőben tanítványait nem csak az alapvető erkölcsi normák szellemében neveli, de az elemi ismeretek átadása terén is elismerten jeles eredményt ér el. A többi díjazott kollégám nevében is mondhatom, hogy mindig professzor úr szellemiségéhez hűen próbálunk meg dolgozni, alkotni, a nevelés, oktatás területén szakmailag folyamatosan fejlődni. **Emlékét kegyelettel megőrizzük!**

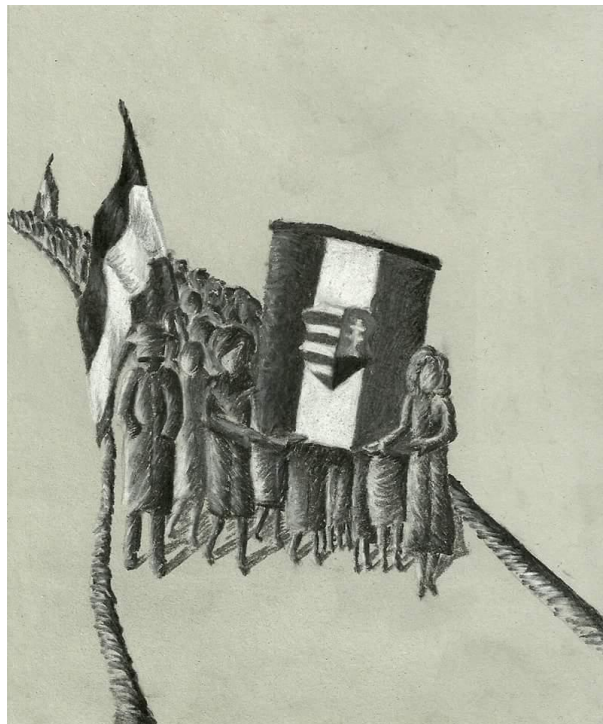
Deichlerné Könyves Ildikó – int.vez.helyettes

Az 1956-os szabadságharc 60. évfordulójára emlékezünk.

Ebben az évben is a nyolcadikosokon volt a sor, hogy méltóképp megemlékezzenek az 1956-os hősokról, a forradalom leveréséről. A márciusi műsor után már belerázódva a közös munkába, újabb és újabb ötletekkel tértünk vissza az iskolapadba. Körülbelül egy hónappal az ünnepség előtt kezdtünk el készülni a műsorra. Mindkét osztály rengeteget dolgozott azon, hogy egy színvonalas előadást állíthassunk össze. A kora reggeli próbák hangulatát oldották a ruhapróbák, a forradalmi jelenetek gyakorlása, a közös vászonzfestés.

A műsor kezdetét mindenki izgatottan várta: tanárok, diákok, és szereplők egyaránt. Úgy érezzük, sikerült egy méltó megemlékezést rendeznünk, amire a diákok és a tanárok az elkövetkező években is emlékezni fognak, és megértettük velük, mennyire is elengedhetetlen volt ez a forradalom ahhoz, hogy mi is „szabadon tanuljunk”, „szabadon szeressünk”, „szabadon éljünk”.

Vörös Alexa (8.b osztály)



Vörös Alexa rajza

Büki István, iskolánk 7. a osztályos tanulója első helyezést ért el az 1956-os forradalom szigetvári résztvevői emlékének megörökítésére kiírt pályázaton.

Részlet a pályázatból:

Szeretném bemutatni a dédpapámat, akit sajnos én már személyesen nem ismerhettem meg, csak szüleim, nagyszüleim elbeszéléséből tudtam meg ki volt.

Dédi mamám sokat mesélt a régi idők megpróbáltatásaiból, eltette a sok újságcikket, karszalagokat és dédpapám kitüntetésait.

Interjú dédapámmal, mely **1991-ben** a Somogyország című napilapban jelent meg. A riportot Lévai József György készítette.

A túlélők emlékeznek

Az 1956-os forradalom leverése utáni megtorlásnak esett áldozatul H. József, akit a kaposvári börtönben kivégeztek 1957. október 3-án. A per hét vádlottja közül már csak ketten élnek, őket kerestük meg, hogy elmondják, mi történt velük azokban a napokban, hónapokban, években.

Embersorsok pecsételődtek meg, családok omlottak össze, a sajtóságos, előre megtervezett, példát statuáló kirakatper során...

Most a túlélőket szólaltatjuk meg, a per szenvedő részeseit és hiteles tanúit.

A „bűncselekmény” ötödrendű vádlottja már ötvenhat éves Kirizs István Szigetváron él. Az ügy felidézése a mai napig felkavarja, ő megúsza 14 év börtönnel, amiből közel öt évet ült.

- *Kirizs úr! Mi volt az igazság? A vádirat szerint önök nagymennyiségű fegyvert rejtegettek, ami alkalmas lett volna egy újabb forradalom elindításához. Igaz ez?*
- Nemzetőr voltam 1956-ban, ennyi az igazság az egészről. Én voltam a parancsnok helyettese, és én osztottam ki a fegyvereket. Pécsen dolgoztam, innen hoztak el Szigetvárra. Két kicsi gyermekemet csak évek múlva láttam viszont...
- Birkózó voltam, a katonáéknál mesterlövész. Azt akarták rám bizonyítani, hogy lőttem az oroszokat. Ketten vallattak (neveket nem akarok írni), és vertek is persze. Megfélemlítés volt a cél, mert azt hitték, hogy a MUK. a „Márciusban Újra Kezdjük” komoly dolog.
- Hogy az egész csak kitaláció volt azt bizonyítja, hogy a testvérem lett a harmadrendű vádlott. Aki a forradalom alatt itthon sem volt. Őt felmentették, a tárgyalás ideje alatt a terem tele volt pufajkással, tagadni nem mertünk. Aztán pedig jöttek a halálos ítéletek...



Dédapám eredeti karszalagja, amit akkor viselt, mikor a forradalomban részt vett.

Büki István (7. a osztály)

Rengeteg történetet hallottam már nagyszüleimtől, dédszüleimtől az '56-os forradalom és szabadságharcról, hogy milyen kegyetlen világ volt. Dédmamám, aki 1924-ben született (a második világháborúban ápolónőként vett részt) azt mondta, hogy a háború vége nem volt olyan félelmetes, mint 1956.

Akkoriban ő 32 éves volt, és Szigetváron lakott. Elmondása szerint folyamatos rettegésben éltek, féltek az ÁVÓ-tól, akik rendszerint éjfél után támadtak. Elhurcolták a gyanúsítottakat, a kommunista-elleneseket, és azokat, akikben bizonytalanok voltak. De gond nélkül ártatlan embereket is. A forradalmat vérbe fojtotta a mindent elsöprő orosz túlerő, mellyel a csekély számú magyar forradalmár nem tudott helytállni. Leverését véres, és könyörtelen megtorlás követte. Senki nem tudta mi lett az áldozatokkal, hová vitték őket. Valószínűleg lelövetni vagy különböző munkatáborokba, nőket, sőt gyermekeket sem kímélve. „Egyszerűen kipusztították a lakosságot”- mondta.

Nagymamáját és családját, a szovjetek Oroszországba hurcolták el, és a forradalom után sem engedték vissza Magyarországra, így hát egy kisebb faluban laktak az orosz határ mellett, több elhurcolt családdal együtt. Voltak közöttük oroszok is, kiket a saját országukból telepítettek ki. Egyetlen szerencsájuk, hogy bolgár származásúak voltak, ezért őket nem bántották.

Nagypapám a szülei elbeszélése által így számolt be a korszakról:

- 1956 forradalmi napjaiban, az Oroszlán szobornál hatalmas tömeg gyülekezett. Több beszéd is elhangzott, és az események rendben zajlottak. Viszont novemberben, amikor Szigetvárra is bejöttek a szovjet tankok, egy megállt a Zrínyi tér közepén. Az emberek próbálták a katonákat meggyőzni a magyarok jogos küzdelméről és virággal borították be a páncélos csövét, ám ez hiábavaló volt a kegyetlen szovjetekkel szemben. Ők így is lőttek.
- 30 évvel később megismertem egy jóbarátomat, akinek szülei társaikkal szintén a szabadságharc áldozatai lettek, ugyanis 1956. november 4-én reggel, Kaposváron egy szovjet tank a Berzsényi parkban állomásozott. A környéken lakók közül többen mit sem sejtve dolgozni indultak, szokásuk szerint a parkon keresztül lerövidítve az utat. Ezt a harckocsiból észrevették, és minden felszólítás nélkül löni kezdtek rájuk. Mindannyian meghaltak. Emléküket egy tábla őrzi a „Pártok Háza” falán.

Napjainkban, a legtöbb városban sétálva megtalálhatjuk 1956 nyomait házakon, épületeken, emlékhelyeken. A forradalom csupán nagyobb városokban (például Szigetvár), volt érzékelhető. Viszont innen néhány kilométerre fekvő kis faluban szinte semmit nem tudtak ezekről az eseményekről, csak amit a Szabad Európa rádióban hallani lehetett.

Egy akkor 8 éves kisfiú emlékei erről az időszakról:

- Hosszú évekig tartottam a barátságot azzal a pesti fiúval, akit szülei a forradalmi harcok elől a mozsgói nagyszülőkhöz küldtek. Mert itt békeség volt, ide forradalom szele nem ért el. A szabadságharcból annyit érzékeltünk, hogy az idősebbek gyakran gyűltek össze izgatottan a rádió köré és édesapám visszaadta a Pártkönyvét, mert rendszerellenes lett. De egy távoli rokonunk az AVH tisztje volt, aki előtt vigyázni kellett minden mondatunkra. Ha véletlenül kicsúszott „szemét kommunisták” (amit az öregektől korábban hallottam) csak nehezen volt kimagyarázható az AVH-s tiszt előtt, kit a bevonuló oroszok mentettek meg az akasztástól.

Mindezek ismeretével könnyebben átélhettük az 1956. október 23. emlékére előadott műsorunkat, melyet így sokkal jobban magunkénak érezhettünk.

Szijártó Eszter Zsanett (8. b osztály)



Közlekedésbiztonsági nap Pogányban

A mi iskolánkból a harmadik évfolyamos diákok részesültek abban a szerencsében, hogy részt vehettek a programban. A tanulók előzetesen kitöltöttek egy tesztfüzetet, hogy felmérjük tudásukat a gyalogos és a kerékpáros közlekedés témakörében.

Miután megérkeztünk Pogányba, a gyerekek rögtön találkozhattak Mancs kutyával, akivel 2 éve a Tinódi napon már megismerkedtek, így még nagyobb volt a viszontlátás öröme. Természetesen azonnal körbevétték, dédelgették. Sikeres daltanulás és bemutató után jót fogócskázhattak vele. Sikerélményük is volt, hiszen egyszer sikerült elkapniuk a kutyust.

Ezután következett a gyakorlati bemutató. Miután megismerkedtünk a KRESZ alapvető szabályaival – főleg a gyalogos és kerékpáros közlekedéssel kapcsolatban – rollelrel illetve gyalogosan bejárhattuk a kicsiben kialakított utakat, járdákat, körforgalmakat, így az elméleti ismeretek gyakorlással kellően elmélyülhettek. Annyira játékosan tanultunk, hogy szinte repült az idő, bár a gyerekek kedve egy percre sem lankadt. Sokan voltak, akik többször is végig mentek a különböző pályákon.

A kerékpáros ügyességi pályák természetesen szintén nagy sikert arattak. Ki-ki ügyességéhez mérten választhatott járművet. Aki még nem tudott biciklizni (volt ilyen) az is kedvet kapott a tanuláshoz.

A délután szabad játékkal telt az élménypark területén. A gyerekek kipróbálhatták a csúszdákat, hintákat, trambulínokat, autógumiból kiépített mászókákat, de még a szalmapajtát is birtokba vehették, ahol az ugráláson kívül komoly erődöt is építettek a szalmabálából.

A nap végén a résztvevők kerékpáros hajtási engedélyt kaptak, amely örök emlékként megmarad.

Tanulóink bár elfáradtak, nehéz szívvel indultak haza, s mindannyian azt kérdezték, mikor jöhetünk újra. Az utána következő héten a tesztfüzetek javításakor sikeresen felidéztek a tanult szabályokat, meglepően jól emlékeztek a diákok az új ismeretekre.

Úgy gondolom egy nagyon tartalmas, jól megszervezett programon vettünk részt. Jó lenne, ha a következő években is sok gyermek részesülhetne hasonló élményben!

Varga Judit - munkaközösség-vezető

Pályaválasztási kiállítás

2016. november 8-án a Sportsarnokban tartandó pályaválasztási versenyre, kiállításra hívták a környéken tanuló nyolcadik osztályosokat. Különböző gimnáziumok és szakmunkásképzők látogattak el, hogy bemutassák nekünk az ottani életet és oktatást, valamint, hogy kedvet kapjunk az ottani tanuláshoz.

Hat fős csoportokat kellett alkotnunk, ebből hárman a gimnáziumokra irányuló kérdéseket válaszoltak meg, hárman pedig a szakgimnázium és szakképzésben résztvevők által nyújtott feladatokat oldották meg. A verseny nagyon érdekes és izgalmas volt, szerintem mindenki jól érezte magát. Miután minden csapat végzett, összesítették a pontokat. Ez alatt az idő alatt szabadfoglalkozás volt, pihentünk, ettünk, valamint kihirdették a „Mi leszek, ha nagy leszek?” elnevezésű verseny helyezetteit is. Ennek a lezajlása után már csak a pályaválasztási verseny eredményei voltak hátra. Én és a csapatom 2. helyezett lett, aminek nagyon örültünk. Ez a nap minden 8. osztályos tanulónak emlékezetes marad.

Hajnal Csenge (8.b osztály)

„A sport legyen a tiéd!”

Ezt a rendezvényt Pécsen a Lauber Dezső Sportsarnokban rendezték meg. Velem egyidős gyerekek jöttek a megye különböző iskoláiból. A cél az volt, hogy minél többféle sportot megismertessenek velünk.

Megérkezésem után láttam, milyen sok érdekes dolog lehet itt kipróbálni. Először azokat a sportágakat kerestem fel, amelyeket már ismertem, de még sohasem volt alkalmam kipróbálni. Ilyen volt a torna, ami nekem különösen tetszett. Ezután az atlétikánál próbáltam szerencsét, s bár volt sikerélményem is, de látszott, hogy lenne még mit gyakorolnom a magasugrás területén. Következő utam a teniszpályára vezetett. Nem is gondoltam volna, hogy ilyen nehéz ez a játék! A fennmaradó időben próbáltam mindenhova eljutni, ami még érdekesnek tűnt számomra. Sajnos hamar elrepült az idő!

A legnagyobb élmény számomra az volt, hogy találkozhattunk híres magyar sportolókkal. Autógrammot is kaptam, s egyikük elmesélte, hogy pont az én koromban kezdett el komolyabban sportolni. A végén azok, akik legalább 10 sportot kipróbáltak, ajándékot is kaptak, így én is. Amikor a kezembe kerül, jó emlékekkel gondolok vissza erre a napra.

Kustra Milla (4.b osztály)

A Diákönkormányzat féléves munkája

Szeptemberben nagy örömmel köszöntöttük az új tagokat. A gyűléseket rendszeresen megtartottuk minden hónap első keddjén, melyeken mindig sok témát vetettünk fel. Például a sulis diszkokat, aktualitásokat, egyéb diákokat érintő dolgokat. A sok tervezett program közül néhány már meg is valósult. Tartottunk egy remek Halloween partit, melyen mindenki nagyon jól érezte magát, a gyerekek nagy része be is öltözött valamilyen rémisztő szörnynek. Jól zárult az őszi papírgyűjtés is, melynek mindig aktív közreműködői a Diákönkormányzat tagjai.

Novemberben részt vettünk a Megyei Diákszövetségben, ahol én képviseltem az iskolát. Minden jelöltnek el kellett mondani iskolájának diákokat érintő gondjait, terveit, ötleteiket. Ott 12 delegáltat választottak az Országos Diákszövetségbe, köztük nagy örömmel engem is. Február harmadikán Székesfehérváron fogom képviselni az iskolát és Baranya megye diákságát.

A Diákönkormányzat elnöksége minden iskolát érintő rendezvényen képviselte a diákokat, köztük megemlékezéseken, Iskolaszék ülésen, koszorúzásokon. A diákönkormányzat Mikulása kicsik-nagyok öröme idén is megajándékozta az iskola összes tanulóit, tanárát, a három segítőjének a közreműködésével. Boldog karácsonyi ünnepeket kívánok magam és a DÖK vezetősége nevében az iskola tanulóinak, tanárainak és dolgozóinak.

Pandur Petra (a DÖK elnöke)

PAPÍRGYŰJTÉS

A 2016/2017. tanév őszi papírgyűjtésén összesen több mint 8 tonna papírt gyűjtött iskolánk. Köszönjük a tanulók és a szülők szorgos munkáját.

Eredmény:

Alsó tagozat

I. 2. b osztály

II. 2. a osztály

III. 3. a osztály

Felső tagozat

I. 8. a osztály

II. 6. a osztály

III. 5. b osztály

1. a	325 kg	5. a	253 kg
1. b	61 kg	5. b	746 kg
2. a	835 kg	6. a	769 kg
2. b	1206 kg	6. b	725 kg
3. a	584 kg	7. a	410 kg
3. b	269 kg	7. b	465 kg
4. a	373 kg	8. a	1384 kg
4. b	335 kg	8. b	135 kg
3988 kg		4887 kg	

Az eredményekhez gratulálunk!

A papírgyűjtés október 10-én kezdődött. Az iskola diákjai eleinte kevés papírt hoztak, de utána mindenki szorgalmas volt. A szülők is minden reggel segítettek lehozni az iskola pincéjébe a papírt.

Minden reggel mosolygós gyerekek cipelték a papírt, aztán érdeklődve figyelték, hogy hány kilót sikerült hozni az osztálynak. A papírgyűjtésnek október 26-án lett vége és mindenki izgatottan várja az eredményt.

Minden osztálynak köszönjük a szorgalmas munkát.

Gróti-Benes Borostyán (7. b osztály)



VERSENYEREDMÉNYEK

Népmesemondó verseny Rózsafán

Az iskolában rendeztek egy mesemondó versenyt az alsós gyerekeknek, és a 4 legjobb tanuló juthatott tovább Rózsafára. Én is köztük voltam.

Gyöngyi néni autójával mentünk a versenyre. Amikor megérkeztünk, kiderült, hogy tavalyhoz képest megváltozott a helyszín, nekünk idén a helyi iskolába kellett mennünk. Külön hallgatták meg ugyanis idén a másodikosokat, a harmadikosokat és a negyedikeseket. Így nem tartott olyan sokáig, és nem volt annyira fárasztó a verseny. Akadt olyan kisgyerek is, aki nem tanulta meg rendesen a meséjét. Miután mindenki végzett, rövid szünet következett. Kaptunk üdítőt és pogácsát.

Végre elkezdődött az eredményhirdetés. Örültem, mert első helyezett lettem. Kaptam egy könyvet, egy csokit és 3000,- ft értékű ajándék utalványt. De a legjobb dolog az volt az egészben, hogy nem kellett aznap leckét írnom!

Tomsics Barnabás (4.a osztály)

2016. október 21-én a Városi Könyvtár szavalóversenyt rendezett az 1956-os forradalom és szabadságharc kitörésének 60. évfordulója alkalmából. Tanulóink a következő eredményeket érték el:

- 5-6. évfolyamon: 1. helyezett - **Mester Álmos (5.b)**
 2. helyezett - **Mencigár Gábor (5.b)**
 3. helyezett - **Ochsenhoffer Martin (6.a)**
- 7-8. évfolyamon: 1. helyezett - **Mencigár Lili (8.b)**
 2. helyezett - **Büki István (7.a)**

2016. november 28-án tanulóink Mesemondó versenyen vettek részt Rózsafán.

Eredményeink:

2. évfolyam: **2. helyezés - Nyers Nina Kamilla (2. b)**
 Különdíj - Zombori Dorina (2.b)
3. évfolyam: **Különdíjak - Krifaton Sára (3.b)**
4. évfolyam: **1. helyezés - Tomsics Barnabás (4.a)**

„A Zrínyiek nyomában”

Az idei évben ünnepelte a város Zrínyi Miklós halálának 450.-ik évfordulóját. A Zrínyi Emlékév tiszteletére a Városi Könyvtár a térség iskoláinak /5-8. évfolyam, valamint a középiskolások/ történelmi vetélkedőt szervezett. A vetélkedő négy fordulóból állt. A négy fordulót a 7. b osztály „Anonymus” nevű csapata nyerte meg.

A csapat tagjai:

- Simon Péter
- Kasza Andor
- Pap Bálint
- Csigeti Nanda (3-4. forduló)
- Vida András (1-2. forduló)*

A nyertesek a könyvjutalom mellett fő jutalmaként a Zrínyiek szülőföldjére, Csáktornyára utazhatnak.

Högye László - felkészítő tanár



A **Simonyi Zsigmond helyesírási verseny** iskolai fordulójának eredményei a következők lettek:

5. évfolyam 1. helyezett Győri Fanni 5.b
 2. helyezett Ginder Gréta 5.b
 3. helyezett Szabó Zsófia 5.a
6. évfolyam 1. helyezett Kálmán Flóra 6.b
 2. helyezett Kaszti Lilla 6.b
 3. helyezett Vučkics Bolívar 6.a
7. évfolyam 1. helyezett Csigeti Nanda 7.b
 2. helyezett Széll Réka 7.a
 3. helyezett Berta Eszter 7.b
8. évfolyam 1. helyezett Vörös Alexandra 8.b
 2. helyezett Pandur Petra 8.b
 3. helyezett Csillag Rita 8.b

Iskolánkat a megyei fordulón az évfolyamok első helyezettjei képviselik.

Sporteredmények

Országos Diákolimpia - Döntő

2. helyezés - **Bogdán Dániel (5.b)**
5. helyezés - **Szabó Bálint (5.a)**

Asztalitenisz Körzeti Döntő

3. helyezés - **Tóth Sára (6.a)**

Labdarúgás IV. korcsoport - Körzeti Döntő

1. helyezés - **Gyalus Csaba, Szabó Zalán, Paizs Márk, Nagy János, Magyar Renátó, Nadrai Máté, Papp Barnabás**

Labdarúgás IV. korcsoport - Megyei Elődöntő

2. helyezés - **Gyalus Csaba, Szabó Zalán, Paizs Márk, Nagy János, Magyar Renátó, Nadrai Máté, Papp Barnabás**



A DIÁKTANÁCS is készült a Karácsonyra!



Sajátos Nevelés Igényű Gyermek Baranya megyei Szépiró Versenyének házi fordulója:

2017. március 10-én Pécssett megrendezésre kerülő megyei fordulóra a házi verseny alapján a következő tanulók jutottak tovább:

1. kategória: Fridrich Andor (2.a)
Orsós Péter (2.b)
2. kategória: Berkecz Anna Lujza (4.a)
3. kategória: Kovács Miklós (5.a)
Lőrincz Dominik (6.b)
4. kategória: Jancsi Boglárka (7.a)
Vusics Viktória (7.a)
Berkes-Mérszáros Cintia (8.a)

2016. november 18-án térségi balladamonddó versenyen vettek részt tanulóink Nagypeterden.
Eredményeik a következők lettek:

5-6. évfolyam:

1. helyezett - **Ochsenhoffer Martin (6.a)**
2. helyezett - **Dausek Csenge (5.a)**
- Különdíj - **Varga Bernadett (5.a)**

7-8. évfolyam:

1. helyezett - **Mencigár Lili (8.b)**
3. helyezett - **Büki István (7.a)**

Téli szünet:

2016. december 22-től 2017. január 2-ig

A szünet előtti utolsó tanítási nap:
2016. december 21. (szerda)

A szünet utáni első tanítási nap:
2017. január 3. (kedd)



Kórusaink Karácsonyi Hangversenye



**Iskolánk minden dolgozójának és tanulójának
KELLEMESEN ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK!**

